

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5745/2020
29.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Антић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва Електромрежа Србије Београд, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3308/2019 од 12.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3308/2019 од 12.05.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3308/2019 од 12.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3308/2019 од 12.05.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 6098/2017 од 11.07.2019. године у ставовима првом и трећем изреке, којима је обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде штете због уништених засада ораха и вишања на кат. парцелама, ближе описаним у ставу првом изреке првостепене пресуде, уписаним у ЛН ... КО ... исплати укупан износ од 268.672,50 динара, односно одређене новчане износе за сваки од уништених засада, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 125.351,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о енергетици, Правилника о техничким нормативима за изградњу надземних електроенергетских водова називног напона и Закона о облигационим односима, цитираних у образложењу нижестепених пресуда, обавезан је тужени да тужиоцу накнади материјалну штету, у висини утврђеној из налаза и мишљења судског вештака пољопривредне струке, коју је тужиоцу причинио на тај начин што је прекорачењем овлашћења и поступајући са крајњом непажњом, у поступку спровођења мера заштите рада енергетског објекта (обезбеђења сигурности далековода), уклонио засаде два ораха, чијим падом су уништени и засади вишања на кат.парцелама тужиоца, а који су се налазили на сигурносној висини и удаљености од проводника далековода, односно нису угрожавали његову безбедност. Истовремено је оцењено да тужилац сађењем спорних стабала пре 35 и 15 година у заштитном појасу од 25 м прописаном Законом о енергетици није поступио проитвправно, јер у време сађења тај закон није био на снази.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Одлука на коју се тужени позива у ревизији односи се на оцену неоснованости захтева за накнаду материјалне штете у ситуацији када су радњама туженог уклоњена стабла која су се налазила испод далековода, на висини и удаљености која је угрожавала његову безбедност, што није ситуација у конкретном случају.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.08.2017. године. Првостепена пресуда донета је 11.07.2019. године. Другостепена пресуда донета је 12.05.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 268.672,50 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у ком вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиоцу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић